

FUNDACJA
IM. SEWERYNA
KRAJEWSKIEGO

„Starość to nie jest wiek”

Seweryn Krajewski, Wojciech Młynarski

*Czasem nie palę światła
I w zmierzchu patrzę szarość
I wraca myśl niełatwa
Odpowiedz czym jest starość
Trudne pytanie fakt
Odpowiedź zaś brzmi tak*

*Kolejny wiosenny śnieg
Do morza popłynął Wisłą
Starość to nie jest wiek
Starość to stan umysłu
Kolejny misterny ścieg
Drzewom korony pozmieniał
Starość to nie jest wiek
Starość to punkt widzenia*

*A życie jest tak ciekawe
I taką treść ma i formę
I umie być tak jaskrawe
Tak piękne tak niepokorne
Że każdym z życia kolorów
Zachwycam się od początku
I dokonuje wyboru
Wybieram coś na pamiątkę*

*Czy jabłoń była słodsza
Ptak fruwał bardziej szparko
Kiedy ja byłam młodsza
I gdy nosiłam warkocz
Może to prawda lecz
Jest jeszcze inna rzecz*

Zielony wiatr z nieba zbiegł
Zielonym zaśpiewał listkom

Starość to nie jest wiek
To zimna myśl
Ze wiesz wszystko
Otoczył blask chmur i brzeg
I za nią wyruszył w pościg
Starość to nie jest wiek
To długie dni bez radości

A ja swe szanse oceniam
Błyszczą w pasjansie król karo
I myśli stan punkt widzenia
U mnie nie zmienia się w starość
Bo ja wśród barwnych różności
W życiu jak w sklepie za szybą
Umiem nie wybrać starości
A przecież starość to wybór